

[Ministeren for offentlige arbejder.]

alle ved, at den under alle omstændigheder vil have en stigende trafik. Motorvejen har intet at gøre med Saltholm. Den er en nødvendighed for at komme den vej over og aflaste hele Københavnsområdet for en gennemgående trafik. Det synes jeg man skal have med ind i det billede.

Der blev spurgt, om planerne om motorvejen i Sønderjylland har været forelagt de stedlige myndigheder. De er blevet fremsendt til de stedlige myndigheder, ja, vi har ikke modtaget svar endnu. Det vil selvfølgelig blive oversendt til folketingets trafikudvalg, i det øjeblik vi har modtaget det.

Der har været nogle bemærkninger fra fru Kristine Heltberg og andre om Farølinjen, og det er jo rigtigt, at der fra mange sider har været indvendinger. Miljøministeriet har været inde i det, motororganisationerne, friluftorganisationerne og i høj grad befolkningen i området. Man har rejst kritik af den foreslåede linjeføring over Farø, som dels naturligvis er meget bekostelig, dels betyder ekstraudgifter for trafikken som følge af den større vejlængde — 6 km længere end den konkurrerende linje over Masnedø. Det afgørende er imidlertid, at det ikke bare er et spørgsmål om trafikken; projektet har — hvad der fremgår af samtlige henvendelser fra hele Storstrømsamtet, herunder alle erhvervskredse, først og fremmest på Lolland-Falster — også en afgørende beskæftigelsesmæssig betydning i forhold til denne del af landet, som er et af de dårligst stillede rent trafikmæssigt, og som også erhvervsmæssigt har manglet muligheder. Det er en investering, som man ikke kan gøre op i kroner og øre, men man må sige, at det betyder noget for udviklingen af denne landsdel. Det er den ene side.

Den anden side af sagen er, at man ved, at kommuner og Storstrømsamtet har planlagt efter den vedtagelse, der ligger fra 1970, og jeg mener ikke, at vi hverken fra regeringen eller i dette folketing kan blive ved med at tage tingene op til drøftelse, hver gang vi har haft et nyvalg, og dermed stille kommuner og amter i en situation, så de aldrig ved, hvad de skal gøre. Derved vælter vi byrderne over på dem. Jeg synes, de i forvejen kan have det meget vanskeligt, og jeg synes, vi engang imellem må sige: nu kan vi ikke fortsætte dette længere, nu må vi holde os

til den beslutning, der er taget. Hvis vi ændrer den, så kan det godt være, vi får en eller anden gevinst på statsbudgettet på kort sigt, men så vælter man problemerne ud i amterne og kommunerne, og så har man ødelagt en del af den planlægning, som de har været i gang med.

Jeg behøver ikke at gøre yderligere bemærkninger, tror jeg, til hr. Fuglsang, som også var inde på hele problemet omkring Amager. Nu kender jeg jo forholdet nogenlunde lige så godt trafikmæssigt og luftfartsmæssigt på Amager som hr. Fuglsang, og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at København og hovedstadsrådet har blankt givet til kende, at de er interesseret i den løsning med den nordre motorvej over Amager, så der er ingen problemer dér. Jeg tror egentlig, at det, der er Amagers problem, det er bl. a., at der ikke har været nogen løsning, så man ikke har kunnet planlægge endeligt derude, fordi man ikke har fået en afgørelse på hele Saltholmprojektet og motorvejenes gennemførelse. Det er dér, de har haft deres problemer. Den dag vi har taget en beslutning om dette, vil Amager også kunne planlægge. Det svarer nøjagtigt til de andre ting, vi har diskuteret på dette grundlag.

Jeg kan jo kun tage til efterretning, hvad hr. Steen Folke siger, at man ikke vil stemme for dette lovforslag. Hr. Steen Folke gjorde den bemærkning, at forslaget ikke er i overensstemmelse med den trafikpolitiske beretning, som jeg afgav i november måned. Det er jeg nu ikke helt sikker på. Der er en række af disse ting, der er en neddæmpning af hele udviklingen, men samtidig ved jeg ærlig talt ikke rigtig, om hr. Steen Folke tror, at man pludselig skal holde op med at lave veje i dette land, fordi man har haft en trafikpolitisk redegørelse, at der ikke er ting, der må fuldføres — måske på et mindre niveau, men som det er nødvendigt at gennemføre, fordi man ikke kan lave en del og så pludselig lade det stå og svæve i luften. Det synes jeg er nogle af de ting, der er væsentlige at tage op i denne forbindelse.

Jeg kan ikke lade være med at undre mig over det, der blev sagt om Danfoss. Da Danfoss blev stiftet — det er da helt rigtigt — havde man ikke en landsplanlægningslov, man havde ikke en miljølov, man havde